

Od té doby, co se ÄEenÄ›k narodil, jsem se moc nevyspal. Abych byl pÁ™esná›jší, tak jsem se nevyspal vÄ›bec. V podstatÄ› se pro má› stal vydatný spánek nedosaÄ›itelným snem, o kterém však nemáÄ›u snít, jelikoÄ› nespím. SpÁ™íbÄ›h. UÄ› to bude vÄ›nost, co jsem se naposledy vyspal a obÄ›as, kdyÄ› mám chmurnou náladu, tak se schoulím ve kouta a se slzou v oku vzpomínám na ty dvanáctihodinové spánky, které jsem v minulosti prodÄ›lal.

DennÄ› naspím jen pár hodin a to se mi beztak vÄ›tšinou zdá o tom, Ä›e kojím. Budím se poté zbrocený nabÄ›hlými bradavkami. ÄEenÄ›k totižÄ› získává energii buÄ› fotosyntézou (moje teorie), anebo si vyrábí energii ve své malé vodní elektrárnÄ›, kterou si zhotovil pod postýlkou a která facha na sliny (taktéÄ› moje teorie, kterou ale nemám zatím potvrzenou). Tak jako tak je to malé perpetuum mobile, které nepotÄ™ebuje spát a pÁ™esto funguje. Já perpetuum mobile zjevnÄ› nejsem a ten spánek mi v tom nabitém denním programu schází. Po nÄ›jaké době› jsem se tak nÄ›jak samovolnÄ› pÁ™epnul do nouzového režimÄ›, a tedy se pouze celý den plouÄ›ím, obÄ›as odevzdanÄ› polohlasnÄ› zasípu: "ÄEeÄ›ku, nesmíš.", a to je asi tak všechno, na co se zmÄ›Ä›u. Kafe mi uÄ› taky moc nepomáhá. V tekuté formÄ› vÄ›bec, a kdyÄ› pÁ™eÄ›výkám pár hrstí mleté kávy, jsem schopen na chvilku vnímat barvy.

JelikoÄ› jsem Ä›lovÄ›k velmi flexibilní, postupnÄ› jsem si vyvinul proti spánku resistenci, a abych pÁ™eÄ›il, staÄ›í mi pouhých pár hodin. To ÄEenÄ›k ví a respektuje to. VÄ›dy mi tÄ›ch pár hodin dopÄ™eje. Proto je mi záhadou, na co ten malej kluk myslel u jedné velké, vÄ›né noci. Byla to ta noc s velkým "N". V Ä›ivotÄ› muÄ›e je takových nocí s velkým "N" více. Noc prvního sexu s dívkou. Noc prvního sexu s více Ä›enami. Jak uÄ› to tak ale bývá, tak logicky po takových nocích s velkým "N" následuje další a tedy noc, kdy vaše dítě› nespí. Je to vývoj. Noci s velkým "N" mají poté sestupnou tendenci a vyhlídky nejsou pÁ™íliš pozitivní. Následuje Noc první poruchy erekce. Noc s prvním infarktem. Noc prvního samovolného úniku moÄ›i a nezapomínejme na Noc v márnici. Jak je vidÄ›t, tak uÄ› to bude jen horší, což je fajn. Ale abych nepÄ™edbíhal, vrátím se k té noci, kdy ÄEenÄ›k nespal.

Ten den byl uÄ› od začátku takový podezřelý. ÄEenÄ›k ráno sice tradičnÄ› ještÄ› za tmy zkoušel, kdy postýlce vÄ™eštÄ›t a rumplovat se špruslema, jestli se konečnÄ› zhroutím a nebo ten den ještÄ› nÄ›jako doklepu. Tady vše bylo v ještÄ› v poÄ™ádku. Po snídani ale jevil známky únavy a zcela neÄ›ekanÄ› šel spinkat. Nezvyklé. PÁ™emoudÄ™elý autorky kniÄ›ek na výchovu dÄ›tí, který má›ly dÄ›ti ještÄ› za protektora, Ä›e pokud dítě› usne, má jít rodič• okamžítÄ› spát, ale na má› Ä›ekala kupa nevyÄ›hleného prádla a protékající hajz. Nabízela se sice varianta ucpat hajzl prádlem, vyhodit byt do povÄ›tÄ™í a po zbytek Ä›ivota se ukrývat v Mumlavských vodopádech, kde bych olizoval mech ze šutrÄ›, ale pocit zodpovědnosti a mateÄ™ský pud (ano, vyvinul se u má› mateÄ™ský pud. NapÄ™esrok oÄ›ekávám samovolné odpadnutí varlat) mi to nedovolil, takÄ›e jsem pokornÄ› vyÄ›hlil práci opravil záchod. ÄEenÄ›k spal celkem dlouho a následnÄ› spal opÄ›t ještÄ› odpoledne a to aÄ› do večera. A tady tušil, Ä›e bude zle. To nezÄ›stane bez následkÄ›. Pokud by vás napadlo, Ä›e tedy alespoň odpoledne jsem se hezky natáhnul a leÄ›rnÄ› si zdÄ™ímnul, tak to vás zklamou. Odpoledne jsem pral prádlo, které jsem dopoledne Ä›ehlil, jelikoÄ› nebylo vyprané. Jsem totižÄ› filuta a Ä›ehlil jsem špinavý prádlo.

Kolem osmý dávám vÄ›dycky ÄEeÄ›ka na zkoušku spát. Je to tak padesát na padesát. VÄ›tšinou ale spíš tak deset na devadesát. I dnes jsem ho dal v osm spát. PÄ›knÄ› jsem mu to tam pÁ™ipravil. Pana Pandu jsem mu dal vedle spacího pytle (ÄEenÄ›k spí ve spacím pytli, který ho omezuje v pohybu. Kdyby spal volnÄ› pod peÄ™inou, tak by rozebÄ›hnul a se saltem vyskočil z postýlky), na výběr jsem mu dal dva dudáky, zelený a Ä›lutý (jelikoÄ› je to znalec a bonviván, vÄ›tšinou si narve do pusy oba dva najednou) a zapnul jsem mu kolotoč• s ukolébavkou. Vše bylo pÁ™ipraveno na ÄEeÄ›kÄ›v zbÄ›silý, náhlý a nekontrolovatelný spánek aÄ› do rána.

ÄEenÄ›k však odmítal zbÄ›sle a náhle spát. Místo toho sedÄ›l v postýlce a tleskal. To není výsledek, který bych oÄ›ekával. Nataša pÁ™ispÄ›chala k postýlce a rozplývala se nad tím, jak je ÄEenÄ›k roztomilý mladý muÄ›. JenomÄ› mladý muÄ› tady nemá co tleskat. Má spát. UbÄ›hla hodina, kdy jsem bezradnÄ› sedÄ›l vedle postýlky, kdyÄ› v tom ÄEenÄ›k pÁ™estal tleskat. To je zajímavý pÁ™íslib. Vypadá to nadÄ›jnÄ›. Položil jsem tedy ÄEeÄ›ka na záda, lehce ho pÁ™idrÄ›el. nemohl pÁ™evalit na bÄ™icho a ÄEenÄ›k se začal smát. Smál se hodnÄ› a nahlas. OkamžitÄ› opÄ›t pÁ™iklusala Nataša začala jihnout. SmÄ›jíci se ÄEenÄ›k je roztomilý, to jako jo, ale ne o pÄ›t desátý večer. O pÄ›t desátý večer je jen jediný rozdíl ÄEenÄ›k a to ÄEenÄ›k, který uÄ› dvě› hodiny spinká. Jakýkoliv jiný ÄEenÄ›k je vyvrhel, zlobidlo a kluk, který od Mikulášš dostane uhlí. Ze záchvatu smíchu se ÄEenÄ›k poblíhl, takÄ›e jsem ho šel pÁ™evlíknout. Výprava na pÁ™ebalovací pušš nakopla a po opÄ›tívání uložení zpÄ›t do postýlky začal znovu tleskat.

Kolem pÄ›t jedenáctý šla Nataša spát a ÄEenÄ›k poÄ™ád tleskal. Nataša má› napomenula, Ä›e je pÁ™edstavy jsou jiné, Ä›e ona by si pÁ™ála ticho, aby mohla spát (a moje pÁ™edstavy jsou jaké? Myslí si, Ä›e má› to baví? tÄ™i hodiny u postýlky a Ä›umÄ›t na ÄEeÄ›ka, jak tleská?). Zakročil jsem tedy v rámci rodinné pohody a ÄEeÄ›ka opÄ›t nÄ› pÁ™imáÄ›knul do matrace v postýlce, aby usnul. Vypadalo to, Ä›e opravdu usne. Zavíral oÄ›i a tvÄ™il se ospale. Ve tvÄ™i mi zaskvěl nefalšovaný úsmÄ›v.

MÄ›j výstavní a nefalšovaný rodičovský úsmÄ›v mi však záhy ztuhnul, jelikoÄ› od susedÄ› nad námi se začaly ozývat rány kladivem. Po každém úderu ÄEenÄ›k zbystřel. Tak to teda ne. Je jedenáct hodin a ÄEenÄ›k uÄ› mu. Byl jsem velmi rozlíčený. NabÄ›hla mi Ä›ilka na Ä›ele a byl jsem rozhodnut, Ä›e budu nejen neomalený, ale nebudu se bát pouÄ›it ani násilí. S tÄ›mi nejtemnÄ›jšími úmysly jsem vyběhl na chodbu a pelášil po schodech k susedÄ›m nad námi. VýhrušnÄ› jsem zabouchal na dveřme v oÄ›ekávání nÄ›jakého postaršího domácího kutila, kterému to vytmavím a možná mu i pohmoždím sanici, jelikoÄ› nemám co ztratit. Po chvilce bušení se dveřme rozletí a za nimi stojí asi dvoumetrový plešatý a potetovaný chlápek s jizvami po Ä™ezných ranách v obličeji s kladivem v ruce. "Co chceš?" zahulákal. "Dobrý den, promiÄ›te, Ä›e vás ruším, funguje vám anténa?" položil jsem tÄ™esoucím se hlasem hrdinnou otázku. "Nevím, já bourám koupelnu." a zabouchnul dveřme. Inu, vytmavil jsem mu to celkem dostatečnÄ› a uÄ› si dá jistÄ› pÁ™íštÄ› pozor.

KdyÄ› jsem se vrátil zpÄ›t do bytu, ihned za dveřmi má› s vÄ™iskotem pÁ™ivítal ÄEenÄ›k. Velmi pÁ™ekvapivé. Nata

dostala záchvat mateřství, tak zatímco jsem se sousedem vyžíval tu nepříjemnou záležitost s hlukem a dával mu c proto, vydala se z postýlky a hrála s ním různé hry. To jsem byl velmi rád. Poslal jsem Natu okamžitě spát a rozjetého se odepnul zpět do postýlky. Ten byl natolik rozlícen, že pobíhal od jednoho rohu postýlky k druhému a rozhazoval rukama. Natu má okamžikla, že potěbuje spát a ať to dítě uchrápe. V tomhle vidí výhodu garsonky. Život v jedné místnosti rodinu semkne.

Venku kdesi v dáli odbíjí panoc a u nás nikdo nespí. Elenka si povídá s Panem Pandou, kterému sděluje neodkladné informace, Natu pobíhá po místnosti s tím, že musí spát, a ať s tím něco udělám a já mlátím hlavou o ranti postýlky.

Kolem jedné hodiny ranní se Elenka s Panem Pandou nepohodl, takže ho zlostně hodil na zem. Následně propukl v hrozný úlev. Ovidně ho jeho jednání mrzelo, takže si hodlal vyžít okamžitý návrat Pana Pandy zpět do postýlky, udobně. Natu mi oznámila, že jsem blbec, a sešla spát do vany a já jsem hledal na zemi Pana Pandu. Nakonec jsem ho našel a za bouřlivých kovových ovací jej uložil zpět do postýlky.

O půl druhé začal Elenka opět tleskat. Taktéž jsem pochopil, že se posral a zde vyvstalo dilema. Buď ho nechám posraného až do rána (zde hrozilo, že neusne) a nebo půjdeme navštívit Natu do koupelny a sešla se pak přebalím. Risknul jsem druhou variantu. V koupelně má Natu vítala láskyplným hlasitým pozdravem: "To s snad už dalaš a prdel" a uraženě si přikryla hlavu polskem. Půlmeš jsem to bez poznámky přebalil sešla a dopřel jej zpět do postýlky, kde je seš; půl hodiny tleskal.

Asi ve třetí hodiny ráno, kdy byl Elenka zrovna na své pravidelné obchůzce podél obvodu postýlky, aby zkontroloval svůj pozemek, jsem prodělal ihned za sebou několik mikrospráv a něco jako malou mrtvičku. Hlavou mi probíhalo spoustu zajímavých myšlenek a postěhů typu, jestli by nestálo za to, zavést sešla do mrazáku a nebo ho donést o pař; půlmed dvě tetovaného souseda, tomu prokopnout dvě, načež zazvonit, nechat tam sešla, a zdrh to jsem celý já. Hubu plnou keč a skutek utek, takže jsem jen tiše seděl a jen občas si kontroloval na zápisť tep.

O půl čtvrté jsem ucítil na temeni hlavy malé tlumené údery a následně intenzivní bolest v ušním lalůčku. Zjistil jsem, že jsem vyerpáním usnul s hlavou opřenou o ranti postýlky. A protože je Elenka dobrák od kosti, několikrát udeřil a následně se mi s chutí zakousnul do ucha. Je to malej Satan. Navíc z toho měl tak velkou radost, že začal kytat. Jakmile kytá, je to blbý. To je špatný. To pak neusne.

Ve čtyřech se začal houpat na kolotoči, který jeho tíhu nevydržel a opřel, jako ji mnohokrát v minulosti, mu urval jedno rameno. S tím ramenem má pak těžkal do hlavy. Mně to ale bylo jedno. Neměl jsem sílu a ani chuť něco dělat a taky byla možnost, že mě těžeba umlátí do bezvědomí a to se pak vespím.

Elenka po chvíli usoudil, že mlátit toho uděšeného a ospalého chudáka, který je opřený ksichtem o jeho postýlku, u ramenem kolotoče nemá žádnou veš; takže raději zase půjde na obchůzku po svém pozemku (podél obvodu postýlky) zjistit, jestli někde nenastala nějaká změna, která volá po jeho zásahu. Mezitím se mi z únavy zpustila krev z nosu.

V půl hodin Elenka zalehnul a konečně usnul. Kdybych v tu chvíli měl nějaké emoce a nebyl uvnitř mrtvý, jistě bych povskočil. Místo toho jsem se s námahou odlepil od židle, odsunul se a upadl do postele. Patrně jsem byl natolik vyerpán, že jsem usnul ještě v přeběhu upadnutí. Jinak bych si všimnul, že jsem se netrefil na postel a upadl na zem. To jsem zjistil až za hodinu a půl, kdy má Natu, která se vyplazila z vany a chystala se do práce, vzbudila, že mi v postýlce sedí dítě, který tleská, a asi bych ho měl nakrmit. To jsem se dnes ale hezky vyspal...

DOMINIK LANDSMAN <http://fotruv-denik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)